

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Τοῦ κ. THORKIZ KRISTENSEN

Γεν. Γραμματέως τοῦ Ο. Ο. Σ. Α.

Τὰ προβλήματα τῆς γεωργίας ἀπασχολοῦν κατὰ τρόπον πιεστικὸν τὰς χώρας τοῦ Ο.Ο.Σ.Α., τῶν ὁποίων οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Γεωργίας, συνῆλθον ἐσχάτως πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐξεύρεσιν λύσεων. Ἡ κατωτέρω ὁμιλία τοῦ Τ. KRISTENSEN, γενομένη ἐνώπιον τῶν Ὑπουργῶν ρίπτει ἔντονον φῶς εἰς τὰς πτυχὰς τῶν προβλημάτων τούτων.

Ἡ στιγμή εἶναι ἰδιαίτερος κατάλληλος διὰ τὴν σύνοδον τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας. Αἱ δυσκολίαι αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίζονται ἤδη ἀπὸ ἀρκετῶν μῆνῶν, ἔχουν γίνεαι ἰδιαίτερος αἰσθηταὶ κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς μῆνας. Τὰ πλεονάσματα ὠρισμένων γεωργικῶν προϊόντων συσσωρεύονται κατὰ ρυθμὸν ἐπιτυχινόμενον καὶ δυνάμεθα νὰ προβλέψωμεν νέαν αὔξησιν τούτων, δι' ἀρκετὰ προϊόντα.

Μακροπροθέσμως σκουπιμένη, ἢ σήμερον ἀκολουθουμένη πολιτικῇ, καταδεικνύει ὅτι ἐφ' ὅσον συνεχισθῆ αὕτη, θὰ ὀδηγηθῶμεν εἰς πολὺ ὑψηλὰ ἀποθέματα, ἰδιαίτερος δημητριακῶν, εἰς τὴν ζώνην τῶν χωρῶν τοῦ Ο.Ο.Σ.Α., λαμβανόμενων ὡς σύνολον. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς γαλακτομικὰ προϊόντα, ὠρισμένα φρούτα καὶ λαχανικὰ φαίνεται, ἐκ τῶν μεσοπροθέσμων προοπτικῶν, ὅτι ἡ παραγωγή εἶναι ἤδη σημαντικῶς πλεονασματικῇ ἢ ὅτι θὰ γίνῃ τοιαύτη εἰς τὸ ἐγγυὸς μέλλον. Εἶναι λοιπὸν καιρὸς, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀποφυγῶμεν ἐπικινδύνους ἐξελίξεις, νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὴν ἀγροτικὴν μας πολιτικὴν.

Οὐδόλως ὑποστηρίζεται ὅτι δὲν ἔχουν ληφθῆ μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσκόλων προβλημάτων τῶν τιθεμένων ὑπὸ τῆς γεωργίας. Ἀντιθέτως εἶναι γνωστὸν, ὅτι εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας τὸ θέμα ἐξητάσθη μετὰ προσοχῆς καὶ ὅτι ἐλήφθησαν μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ συμβάλουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς δομῆς τῆς γεωργίας καὶ θὰ προπαρασκευάσουν τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς ἀγορᾶς. Εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ μέσον μέγεθος τοῦ γεωργικοῦ κλήρου αὐξάνει εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν χωρῶν καὶ ὅτι ὁ ἀγροτικὸς ἐξοπλισμὸς ἐκσυγχρονίζεται, μὲ συνέπειαν πολυἀριθμοὶ γεωργικαὶ ἐκμεταλλεύσεις νὰ εἶναι σήμερον περισσότε-

ρον παραγωγικά, ἀπ' ὅ,τι ἦσαν πρό τινων ἐτῶν.

Δὲν δύναται γὰ ὑποστηρικτῆ ἕμως ὅτι ἡ διαιρέσεις τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς λειτουργίας τῆς ἀγορᾶς. Τοῦναντίον εἶναι ἀπόρροια πολυπλόκων κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπολογισμῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον αἱ ἠγγυημένοι πρὸς τοὺς ἀγρότας τιμαί, εἶναι εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας τόσοσ ὑψηλαί, ὥστε γὰ μὴ ὑφίσταται ἰσορροπία μεταξὺ παραγωγῆς καὶ ζήτησεως, λαμβανομένων τῶν χωρῶν τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. ὡς σύνολον. Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν γὰ συνεχισθῆ καὶ δὲν ὑπάρχει τί, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιτρέπει γὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἰδιαιτέρως ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μικρῶν καλλιεργείων, δύναται γὰ ἔχουν ἐπὶ τοῦ μεγέθους τῆς παραγωγῆς σοβαράς ἐπιπτώσεις, ὥστε γὰ ἐπέλθῃ ἐξισορρόπησις τις τῆς ἀγορᾶς.

Εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν αἰτίων, εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς γεωργίας, ὁ ἐρευνητῆς δύναται γὰ σημειώσῃ τρεῖς παράγοντας.

Κατὰ πρῶτον, εἰς ὅλας τὰς συγχρόνους οἰκονομίας ὁ ἀγροτικὸς τομεὺς εὐρίσκειται εἰς σχετικὴν παρακμὴν. Καθ' ὃ μέτρον τὰ εἰσοδήματά μας αὐξάνουν τὸ μέρος τῶν οἰκονομικῶν μας διαθεσίμων, τὸ ὁποῖον προσρίζομεν διὰ τροφίμα μειοῦται προοδευτικῶς, κατὰ τρόπον ὥστε ἡ συνολικὴ ζήτησις τῶν τροφίμων γὰ αὐξάνῃ βραδύτερον, ἀπὸ τὴν τοιαύτην πολλῶν ἄλλων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν. Πλέον τούτου, μόνον ἓν μέρος τῶν δαπανῶν τῶν πραγματοποιουμένων διὰ τὴν τροφήν, ἐκπροσωπεῖ εἰσόδημα διὰ τοὺς γεωργούς. Πράγματι, μέρος τῶν δαπανῶν τούτων ἀφορᾷ εἰς μέσα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ὡς τὰ λιπάσματα, διαφόρους ὕλας κλπ. Ἔτελος, τὸ τρίτον μέρος τῶν δαπανῶν τροφίμων, καλύπτει τὰς μεταφοράς καὶ τὴν μεταποίησιν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἀπὸ τὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις. Ἐν τῇ πραγματικότητι, ἡ ἀμιοιβὴ τῶν ἀγροτῶν ἐκπροσωπεῖ ἓν μειούμενον μέρος τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν διατροφῆς. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἐκπληκτικὸν τὸ ὅτι ἡ γεωργία εἰς τὸ σύνολον τῆς οἰκονομίας θάινει μειωτικῶς.

Ἀπόρροια τούτου εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς αὐξάνει ὀλιγώτερον ταχέως ἀπὸ τὸν λοιπὸν πληθυσμόν. Ἄλλὰ ὅλαι αἱ ἐκβιομηχανισθεῖσαι χῶραι εὐρίσκονται τῶρα εἰς τὸ στάδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν γεωργίαν μειοῦται ταχέως, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου μειοῦται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων. Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν γίνεται εὐκόλως ἀποδεκτὸν ἀπὸ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμόν.

Ὡς δευτέρα αἰτία ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς. Ὅσον παράδοξον καὶ ἔαν φαίνεται τοῦτο, αὕτη αὕτη ἡ ταχύτης τῆς τεχνικῆς προόδου ἀνέτρεψε τὴν ἰσορροπίαν. Αἱ μεγάλαι ἀγροτικὰ ἐκμεταλλεύσεις αἱ ὁποῖαι δύναται γὰ ἐφαρμόζουν τὰς πλέον συγχρόνους τεχνικὰς μεθόδους καὶ γὰ χρησιμοποιοῦσιν δαπανηρὸν ἐξοπλισμόν εὐρίσκονται εἰς ἀφαντάστως πλεονεκτικὴν θέσιν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς μικράς ἐκμεταλλεύσεις, ἰδιαιτέρως τῶν ὄρεινῶν περιοχῶν ἢ ἐτέρων ζωνῶν εὐρισκομένων εἰς μειονεκτικὴν θέσιν. Κατὰ συνέπειαν, τιμαί αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν ἰκανοποιητικῶς ὑψηλαί διὰ τὰς μεγάλας ἐκσυγχρονησμένας ἐκμεταλλεύσεις, δὲν θὰ

ἐξησφάλιζον εἰς τοὺς μικροὺς καλλιεργητὰς ἐν ἀνεκτὸν ἐπίπεδον ζωῆς. Διὰ τοῦτο ἡ πολιτικὴ τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων θέτει προβλήματα, οὐ μόνον οἰκονομικὰ ἀλλὰ καὶ κοινωνικὰ.

Ἡ τρίτη δυσχέρεια ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ γεωργία εἶναι εἰς τοιμῆς ὅπου οἱ παραγωγοὶ εἶναι πολυάριθμοι καὶ κατανεμημένοι· εἰς μέγαν ἀριθμὸν διαφορετικῶν χωρῶν. Οὐδεὶς τῶν ἀγροτῶν εἶναι κατὰ συνέπειαν ἀρκούντως ἰσχυρὸς, ὥστε νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς ἢ νὰ καθορίσῃ τὰς τιμὰς τοῦ προϊόντος του, ὅπως πολλαὶ μεγάλαὶ ἐπιχειρήσεις δύνανται νὰ πράξουν εἰς τὴν βιομηχανίαν ἢ εἰς ἐτέρους τομείς τῆς παραγωγῆς. Κατὰ τὸ μέτρον καθ' ὃ ἡ ἀγορὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν δημοσίαν διοίκησιν αἱ δυσκολίαι αὐξάνονται· ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ τηρουμένη πολιτικὴ ὑπὸ τῶν διαφορῶν Κυβερνήσεων εὐρίσκεται συχνὰ εἰς ἀντίθεσιν.

Οἱ λοιποὶ τομῆες τῆς οἰκονομίας ἐπηρεάζονται διαφοροτρόπως ἐκ τῶν ἀναφερθεισῶν δυσχερειῶν. Ἄλλὰ ἡ γεωργία ὑφίσταται ταύτας ἐν τῇ συνόλῳ τῶν καὶ ἀπὸ μακροῦ. Διὰ τοῦτο ὁ κλάδος οὗτος ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον ἰδιαίτερας μερίμνης καὶ αἱ Κυβερνήσεις ἐπίστευον ὅτι ὄφειλον νὰ λάβουν μέτρα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ εἶναι χρήσιμα κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐφαρμογῆς των. Τοιοῦτοτρόπως ὠδηγήθημεν προσδευτικῶς εἰς μίαν κατάστασιν, ἢ ὁποῖα ἀποβαίνει δυσκολωτάτη καὶ λίαν ἐπικίνδυνος.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι· ἀπὸ ἀρκετῶν ἐτῶν εἰς τὰς περισσότερας τῶν χωρῶν ἐλήφθησαν μέτρα ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς δομῆς τῆς γεωργίας. Ὡπιοσδήποτε, ἢ στήριξις τῶν τιμῶν ὑπὸ οἰκονομικῆς μορφῆς, παρέμεινε τὸ οὐσιώδες στοιχεῖον τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν χωρῶν τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. Αἱ ἡγγυημέναι τιμαὶ τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀγορὰς, καθωρίσθησαν ἐσχάτως εἰς λίαν ὑψηλὰ ἐπίπεδα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν παραγωγὴν. Διὰ τὴν λόγον τοῦτον ἔχομεν σήμερον τὰ προαναφερθέντα πλεονάσματα.

Ἐπάρχει εἰς τὰ μέτρα ταῦτα ἐν τραγικὸν παράδοξον. Αἱ μεγάλαὶ ἐπιμεταλλεύσεις, αἱ ὁποῖαι διαθέτουν ἐκσυγχρονισμένον ἐξοπλισμὸν, δὲν ἔχουν ἀνάγκην τόσοσ ὑψηλῶν τιμῶν, αἱ ὁποῖαι διατηροῦνται πρὸς τὸν σκοπὸν ὀρηθείας τῶν μὲν κρῶν καλλιεργητῶν τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα, συχνὰ δὲν εἶναι ἐπαρκῆ. Ἄντ' αὐτοῦ ὅμως αἱ ὑψηλαὶ τιμαὶ ὄφελουν πολὺ περισσότερον τοὺς μεγάλους καλλιεργητὰς παρὰ τοὺς μικροὺς. Εἶναι καταφανές ὅτι παρεχομένη αὐξήσις εἰς τὰς ἡγγυημένας τιμὰς, θὰ συνεπάγεται διὰ τὴν μεγάλον καλλιεργητὴν ἢ ὁποῖος παράγει π.χ. δεκάκις περισσότερον τοῦ μικροῦ συμπληρωματικὴν πρόσσοδον, δεκάκις ὑψηλοτέραν αὐτῆς, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ὁ τελευταῖος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς ἕλας τὰς χώρας, ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν.

Πιστεύω ὅτι τὸ εὐρὸν κοινὸν δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ μέχρι ποίου σημείου ἢ σημερινὴ πολιτικὴ στηρίξεως τῶν τιμῶν, εὐνοεῖ περισσότερον τοὺς μεγάλους καλλιεργητὰς, παρὰ τοὺς μικροὺς, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις δὲν βελτιοῦται σημαντικῶς ἀπὸ τὴν ὑψώσιν τῶν τιμῶν. δεδομένου ὅτι ἡ παραγωγή των εἶναι περιωρισμένη. Τοιοῦτοτρόπως ἡ σύγχρονος πολιτικὴ ἐπὶ τῶν τιμῶν ἔχει ὄχι μόνον ἐνθαρ-

ρύνει τούς καλλιεργητάς καί ἰδίᾳ τῶν μεγάλων κλήρων, νά παραγάγουν εἰς μεγάλας ποσότητας, ἀλλὰ ἀπέληξεν εἰς ἀποτυχίαν καί ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ πεδίου ἀφοῦ οἱ εὐεργετούμενοι ἀπὸ τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι οἱ οἰκονομικῶς εὐρωστοί. Ὅθεν ὑφίσταται ἐπείγουσα ἀνάγκη νά ἀναθεωρηθῇ ἡ πολιτικὴ αὐτή.

Εἰς τὸ ἐρώτημα τί δυνάμεθα νά πράξωμεν ἐν προκειμένῳ, δυναταί τις νά ἀπαντήσῃ, ὅτι χρήζου ἀναθεωρήσεως ἅπαντα τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς γεωργίας. Ἐν ἀρχῇ πρέπει νά ἐπιδιωχθῇ μετ' ἐπιμονῆς ἡ μεταρρυθμισίς τῆς δομῆς τοῦ κλάδου τούτου τῆς οἰκονομίας. Ἐὰν ἐπιθυμῶμεν νά ἔχωμεν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς κατ' ἄτομον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνάδου τοῦ εἰσοδήματος, πρέπει ἀκόμη, νά μειωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων τῶν ἀπασχολομένων εἰς τὸν τομέα τούτον. Πρέπει ἀκόμη νά αὐξηθῇ ὁ μέσος ὄρος τοῦ γεωργικοῦ κλήρου. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νά διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς μας, ὅτι εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις εἶναι δυνατόν νά ἔχωμεν παραγωγὴν ἐπὶ εὐρείας κλίμακος, ἐπὶ ἐκτάσει τῆς ὁποίας ἡ ἐπιφάνεια εἶναι ὀλίγον ἐκτεταμένη π.χ. ἡ παραγωγὴ τῶν πουλερικῶν.

Ἐν τούτοις, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, δὲν εἶναι κατανοητὸν καί ὅτι αἱ θελιτώσεις αὗται τῆς δομῆς, πραγματοποιηθησόμεναι μὲ ἱκανοποιητικὸν ρυθμὸν, θὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ἰσορροπίαν τῆς ἀγορᾶς. Πράγματι, ἐὰν αἱ μικραὶ ἐκμεταλλεύσεις παραχωρήσουν τὰς θέσεις των εἰς μεγαλυτέρας καί ἀποτελεσματικώτερας, ἡ παραγωγὴ δύναται νά αὐξάνῃ, ἐὰν αἱ τιμαὶ παραμένουν εἰς τὰ σημερινὰ ἐπίπεδα. Καθίσταται ἐπ' ἀνάγκης λοιπὸν νά προσανατολισθῶμεν πρὸς ἑτέρου εἶδους μεταβολὰς εἰς τὴν ἀγροτικὴν πολιτικὴν, προκειμένου νά ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἰσορροπίαν τῆς ἀγορᾶς.

Τὸ πρῶτον ἐρώτημα τὸ ὁποῖον τίθεται εἶναι, ἐὰν δύναται νά αὐξηθῇ ἡ ζήτησις τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Φρονοῦμεν ὅτι δυνάμεθα νά διακρίνωμεν μετὰ τῆς ἐσωτερικῆς ζήτησεως καί τῆς ἐξωτερικῆς τοιαύτης, ἰδίως εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν τελούσας χώρας.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ζήτησιν εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ κατανάλωσις μεγάλου ἀριθμοῦ προϊόντων διατροφῆς, ἀνωτέρας ποιότητος, θὰ ἠῤῥξανε εἰς ἀρκετὰ κράτη μέλη, ἐὰν αἱ τιμαὶ ἦσαν χαμηλότεραι· εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ὠρισμένας χώρας, αἱ Κυβερνήσεις ἐνισχύουν τὸν παραγωγὸν προκειμένου νά ἐξασφαλίσουν εἰς τὸν καταναλωτὴν εἶδη διατροφῆς εἰς χαμηλότερας τιμὰς ἀπὸ ἧτι, θὰ ἦσαν ἄλλως.

ὑπὸ γενικωτέραν ἑποψίαν πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι πτώσις τῶν τιμῶν θὰ ἐπηρέαση ὄχι μόνον τὴν παραγωγὴν ἀλλὰ καί τὴν κατανάλωσιν. Πράγματι τί θὰ συνέβαινε ἐὰν ὑπῆρχον πλεονάσματα εἰς μίαν ἀγορὰν σχετικῶς ἐλευθέραν; Αἱ τιμαὶ θὰ ἐπιπτον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ συνεπήγετο τὴν αὐξήσιν τῆς κατανάλωσεως καί τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς. Οὕτως ἡ ἀγορὰ θὰ ἐξυγιαίνετο.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατανάλωσιν εἰδῶν διατροφῆς εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας, εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλάκις εἶναι αὕτη λίαν περιωρισμένη τόσον εἰς ποσότητα ὅσον καί εἰς ποσότητα. Δύναται λοιπὸν νά λεχθῇ ὅτι εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν τελούσας χώρας, ἡ ζήτησις θὰ αὐξηθῇ ταχύτερον τῆς προσφορᾶς εἰς τὸ

προσεχές μέλλον, κυρίως εάν βελτιωθῇ ἡ συναλλαγματική των θέσις, γεγονός τὸ ὁποῖον συχνὰ ἐμποδίζει τὴν οικονομικὴν των ἀνάπτυξιν.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἕως δέκα πέντε ἔτη, ἡ βοήθεια εἰς εἶδη διατροφῆς διεδραμάτισε σημαντικὸν ρόλον. Ὁ Ο.Ο.Σ.Α. μελετᾷ σήμερον τὸ πρόβλημα μιᾶς λογικῆς πολιτικῆς, συνισταμένης εἰς βοήθειαν εἰς εἶδη διατροφῆς. Συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ F.A.O. ἡ ἀγορὰ τῶν δημητριακῶν καὶ τῶν γαλακτομικῶν προϊόντων, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπτυχθῇ ταχέως, ἐὰν ἐτηροῦντο ὀρισμένοι ἀρχαί, μία τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ὑπαρξίς συναλλαγματικῶν πηγῶν. Πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ συστηματικῶς, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν F.A.O. καὶ τὸ Παγκόσμιον Πρόγραμμα Τροφίμων, ἡ προσφοριώτερα ὁδὸς ἀντιμετωπίσεως τοῦ σοβαροῦ τούτου προβλήματος. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἀξήθη σημαντικῶς τὸ ὕψος τῆς βοήθειας πρὸς τὰς πτωχὰς χώρας καὶ ταυτοχρόνως νὰ βελτιωθῇ ἐν μέτρῳ ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς δι' ὀρισμένα γεωργικὰ προϊόντα.

Ἐν τούτοις, αἱ δυνατότητες εἶναι περιορισμένοι εἰς αὐτὸν τὸν τομέα. Ὡς εἶναι φυσικόν, ὀφείλομεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἀποδιοργάνωσιν τῶν ἀγορῶν τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωσῶν, διὰ νὰ μὴ δημιουργήσωμεν δυσκολίας εἰς τοὺς ἐντοπίους καλλιεργητάς, οἱ ὅποιοι γενικῶς εἶναι πολὺ πτωχοί. Κατὰ συνέπειαν ὑφίσταται ἐν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀναμένει τὴν λύσιν του. Τίνοι τρόπῳ θὰ προσαρμοσθῶσι καλλίτερον ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ ἰδιοὶ μιᾶς παραγωγῆς δι' ὀρισμένα προϊόντα πρὸς τὴν ζήτησιν; Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν εἶναι εὐκόλος γίνεται δὲ ὅλον καὶ περισσότερον ἐπείγουσα.

Τὸ ὕψος τῆς παραγωγῆς δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν τηρηθησομένην πολιτικὴν τῶν τιμῶν, ἐπίσης ἀπὸ τὸν κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἕτερον τρόπον, ἀπ' ἐπιθείας ρύθμισιν ταύτης. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς τιμὰς, εἶναι καταφανὲς ὅτι εἰς πολλὰς χώρας εἶναι σήμερον πολὺ ὑψηλαί, μὲ συνέπειαν τὴν διατάραξιν τῆς ἰσορροπίας τῆς ἀγορᾶς. Εἶναι βέβαιον ὅτι πρόκειται περὶ θέματος πολὺ λεπτοῦ, τόσον ἀπὸ πολιτικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως. Κρίνομεν σκόπιμον νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ θέμα τῆς διαφορᾶς μεταξύ μικρᾶς καὶ μεγάλης ἐκμεταλλεύσεως. Ἀσφαλῶς τὸ εἰσόδημα τῶν καλλιεργητῶν δὲν εἶναι ἀνεπαρκὲς δι' ὅλους. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἀριθμὸς μεγάλων καλλιεργητῶν ἐξωπλισμένων μὲ σύγχρονα μέσα πραγματοποιοῦν ὑψηλὰ ἔσοδα, αἱ ἐκμεταλλεύσεις των δὲ θὰ παρέμενον συμφέρουσαι ἀκόμη καὶ ἐὰν αἱ τιμαὶ ἦσαν χαμηλότεραι. Πρόκειται λοιπὸν νὰ ἀναζητηθῶν αἱ λύσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ καταστήσουν τὰς παρεχομένας τιμὰς πλέον συμφώνους πρὸς τὴν πραγματικότητα, χωρὶς νὰ ἐλαθοῦν οἱ μικροκαλλιεργηταί. Κατ' ἀρχὴν ὑπάρχουν δύο δυνατότητες. Ἡ μία συνίσταται εἰς τὴν μείωσιν τῶν τιμῶν ἐνιαίως, διὰ τοὺς καλλιεργητάς τῶν ὁποίων ἡ ἐκμετάλλευσις ἔχει ἔκτασιν ἀνωτέραν ἐνὸς καθωρισμένου ὕψους. Οἱ μικροὶ καλλιεργηταί θὰ ἐλάμβανον οὕτω τιμὰς ἀρκετὰ ὑψηλάς, ἀλλὰ ἔσως θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ ἡ ποσότης, ἡ ὁποία θὰ ἐτύγχανε προνομίου τιμῆς καὶ ἔσως ἀκόμη, νὰ καθωρίζετο καὶ ὀρισμένη ἡμερομηνία παραδόσεως.

Ἡ ἕτερα δυνατότης συνίσταται εἰς τὸ νὰ μειωθῶσιν αἱ τιμαὶ δι' ὅλους τοὺς καλλιεργητάς ἀλλὰ νὰ δοθῇ ἐν συνεχείᾳ ἐνίσχυσις εἰς τοὺς μικροκαλλιεργητάς

δι' άλλων μέσων. Ός είναι γνωστόν διάφορα μέτρα δύνανται νά εφαρμοσθώσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, π.χ. ἡ καταβολὴ συντάξεως καὶ εἰς μὴ δικαιουμένους, ἐφ' ὅσον ἐγκαταλείπουν τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάστασις τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ μὴ γεωργικὰ ἐπαγγέλματα κλπ.

Πάντως τὸ πρόβλημα τῆς παραγωγῆς δύνανται νά λυθῆ οὐχὶ μόνον διὰ τῆς πολιτικῆς τῶν τιμῶν ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας ρυθμίσεως διὰ τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἑτέρου τρόπου. Τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον συνήθως λαμβάνεται ἐν προκειμένῳ, συνίσταται εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν καλλιεργουμένων ἐδαφῶν, ἀλλὰ προφανῶς ὑπάρχουν καὶ ἕτερα. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νά γίνῃ ἀνάλυσις τῶν χρησιμοποιηθησομένων μεθόδων. Ἀλλὰ οἰονδήποτε εἶναι τὸ χρησιμοποιηθησόμενον μέτρον εἴτε τῶν τιμῶν εἴτε τῆς ἀπ' εὐθείας ρυθμίσεως, τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως δέον νά μὴ ἀντιμετωπίζεται ἐνικαίως διὰ τὸν μικρὸν καὶ διὰ τὸν μεγάλον καλλιεργητήν.

Ἐτερον θέμα ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος εἶναι τὸ τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν Κρατῶν. Ὅχι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν μόνον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δομῆς τῆς γεωργίας των ἀλλὰ καὶ τῆς προσπαθείας πρὸς ἰσορροπήσιν τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως.

Εἶναι προφανές ὅτι ἐὰν μία χώρα ἀφίετο μόνη νά λάβῃ μέτρα περιορισμοῦ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, θὰ ἐγκατέλειπε μέρος τῆς θέσεώς της εἰς τὴν ἀγορὰν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἄλλαι χῶραι δὲν ἐλάμβανον ταυτοχρόνως ἀνάλογα μέτρα. Κατὰ συνέπειαν δὲν πρέπει νά ἀναμένεται ὅτι τὰ κράτη θὰ λάβουν θαρραλέα μέτρα εἰς αὐτὸν τὸν τομέα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξασφαλισθῆ ἐν μέρει ὅτι καὶ ἕτεραι χῶραι θὰ πράξουν τὸ αὐτό.

Εὐρισκόμεθα σήμερον εἰς κατάστασιν ἀνάλογον ἐκείνης τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν συναλλαγῶν, μετὰ τὸν πόλεμον. Θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον τότε ἐὰν μόνη μία χώρα ἀπηλευθέρωνε τὰς εἰσαγωγὰς της, διότι τότε αὐταὶ θὰ ἠῤῥξανον ἐνῶ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν των θὰ ἐκινδύνευε νά ἀντιμετωπίσῃ δυσκολίας. Ἐν τούτοις, καθὼς ὁ ΟΕСЕ ἀπεφάσισεν, ἡ ἀπελευθέρωσις ἐγένετο ταυτοχρόνως εἰς ὅλα τὰ Κράτη - μέλη, ὃ κίνδυνος οὗτος ἠλαττώθη. Πράγματι χάρις εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, αἱ ἐξαγωγαὶ ἐνός ὠρισμένου Κράτους θὰ ἔπρεπε νά αὐξάνουν ταυτοχρόνως μὲ τὰς εἰσαγωγὰς του, ἐφ' ὅσον καὶ αἱ ἄλλαι χῶραι ἐπίσης ἠλευθέρωσαν ταύτας. Ἀναλόγως μεθόδους δέον νά χρησιμοποιήσωμεν καὶ εἰς τὴν γεωργίαν. Θὰ εἶναι εὐκολώτερον διὰ μίαν χώραν νά λάβῃ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας τῆς ἀγορᾶς ἐφ' ὅσον καὶ ἄλλαι χῶραι πράξουν οὕτω ταυτοχρόνως.

Πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν θὰ πρέπει νά στρέψῃ τὰς προσπαθείας του εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ ὁ Ο.Ο.Σ.Α. Ἐπὶ παραδείγματι θὰ ἦτο σκόπιμον νά ἐνδιαφερθῆ διὰ τὴν ἑναρμόνισιν τῆς πολιτικῆς τοῦ ὕψους τῆς παραγωγῆς, τῶν τιμῶν καὶ τῶν μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν δομὴν τῆς γεωργίας. Δύνανται ἐπίσης νά προβληματοσθῆ ἐπὶ διεθνῶν συμφωνιῶν ἀφορῶσιν εἰς τὰς συνθήκας τοῦ ἐμπορίου, ὡς καὶ τὰς ρυθμιζούσας ὠρισμένα προϊόντα, ὡς ἡ Διεθνὴς Συμφωνία Σίτου, ἡ Συμφωνία περὶ τοῦ γάλακτος εἰς κόνιν κλπ.

Ἡ πολιτικὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος

Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ

Συνοπτικὴ ἀνάλυσις τῶν δαπανῶν τοῦ ἀγροτικοῦ κοινοτικοῦ ταμείου διὰ τὸ 1969, κατὰ τὰς προβλέψεις τῆς Ἑκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς:

Ἡ χρηματοδότησις τῆς κοινῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς ἐξασφαλίζεται ὑπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταμείου Γεωργικοῦ Προσανατολισμοῦ καὶ Ἐγγυήσεων (F.E.O.G.A.) Περιλαμβάνονται τρία τμήματα: τὸ τμήμα «ἐγγυήσις» καλύπτει τὰς δαπάνας τῶν Κρατῶν - μελῶν εἰς τὸν τομέα τῶν ἀγορῶν, δηλαδή τὰς ἐπιδοτήσεις εἰς τὰς ἐξαγωγὰς πρὸς τὰς τρίτας χώρας καὶ τὰς παρεμβάσεις ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς (συμπεριλαμβανομένων διαφόρων μορφῶν βοήθειας καὶ ἐπιχορηγήσεων). Τὸ τμήμα «προσανατολισμός» χρηματοδοτεῖ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀγροτικῶν δομῶν, ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐννοίᾳ τοῦ ὄρου. Τέλος, τὰ εἰδικὰ τμήματα ἐδημιουργήθησαν πρὸς ἀντιμετώπισιν προσωρινῶν ἔργων.

πραγματικότητα δύο λογιστικὰς περιόδους (1966 - 1967 — 1967 - 1968) ἐνῶ τὸ

Αἱ προτεινόμεναι δαπάναι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1969 καταλαμβάνουν σχεδὸν 2,5 δισεκατομμύρια δολλάρια, ἧτοι 19% ἐπὶ πλέον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1968. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1968 ἐκάλυπτεν εἰς τὴν πραγματικότητα δύο λογιστικὰς περιόδους (1966) 1967—1967) 1968) ἐνῶ τὸ σχέδιον προϋπολογισμοῦ τοῦ 1969 καλύπτει μόνον τὴν περίοδον 1968 - 1969.

Δύο οὐσιαστικοὶ λόγοι αὐτῆς τῆς ἀξίσεως δύνανται νὰ ὑπογραμμισθοῦν: ἡ ἐπέκτασις τῆς οικονομικῆς εὐθύνης τῆς Κοινότητος εἰς τοὺς τομείς γαλακτοκομικῶν προϊόντων, βοείου κρέατος καὶ σακχάρους καὶ ἡ ἀύξησις τῶν δαπανῶν παρεμβάσεως καὶ ἐπιδοτήσεως εἰς τὰς ἐξαγωγὰς, ὑπολογιζομένης τῆς ἀύξεσεως τῶν πλεονασμάτων καὶ τῆς δυσχερείας εὐρέσεως διεξόδων πρὸς τὰς τρίτας χώρας.

Ὁ παρατιθέμενος πίναξ εἰς τὴν σελ. 793 δεικνύει τὰ διάφορα κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν συγκρίσει μὲ τὴν κίνησιν τοῦ 1967 - 1968 (εἰς χιλιάδας δολλαρίων).

Προστιθεμένων μερικῶν ἐκτάκτων δαπανῶν (1.200.000 δολλάρια, ὡς βοήθεια ἐπὶ ἐλαίου ἐκ γιγάρτου σταφυλῶν, 1.000.000 δολλάρια διὰ ἐπιχορηγήσεις κτηνοτροφικῶν δημογεωργικῶν διοχτευομένων πρὸς τὴν Ἰταλίαν) ποικίλλει τὸ σύνολον τοῦ τμήματος «ἐγγυήσις»: 2.011.900 δολλάρια διὰ τὸ 1969, 1.683.380 διὰ τὸ προηγούμενον ἔτος.

Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸ τμήμα «προσανατολισμός», ἀνέρχεται διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ ὕψος τῶν 285 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἔναντι 153,3 ἑκατ. διὰ τὸ 1968. Τέλος, προβλέπονται 140 ἑκατ. δολλ. ὑπὲρ τῆς Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Λουξεμβούργου διὰ τὸν τομέα τῶν δημογεωργικῶν.

Τμήμα « Έγγραφοί »

Προϊόντα	1969		1968		Σύνολο
	Έπιδο- τήσεις	Παρεμ- βάσεις	Έπιδο- τήσεις	Παρεμ- βάσεις	
Δημητριακά	454.000	212.000	475.085	192.424	671.509
Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα	320.000	304.000	—	185.000	501.664
Λιπαρά ούσια	7.800	253.000	2.000	272.160	272.160
Φρούτα και λαχανικά	2.000	45.000	7.577	27.060	29.060
Όρυζα	18.000	200	55.289	138	7.615
Χοίρειον κρέας	42.000	200	2.000	—	55.289
Βόειον κρέας	9.000	13.000	60.000	—	2.000
Σάκχαρις	170.000	132.000	2.711	50.000	110.000
Ύψα	1.800	—	7.872	—	2.711
Πουλερικά	5.700	—	—	—	7.872
Προϊόντα εκτός παραρτήματος II μεταποιημένα	20.000	—	18.000	—	18.000
	1.050.300	959.400	951.198	726.782	1.677.980

Ἡ συμμετοχὴ τῶν Κρατῶν - μελῶν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ F.E.O.G.A.

Βέλγιον	211.745.430
Γερμανία	722.813.360
Γαλλία	601.619.600
Ἰταλία	622.035.840
Λουξεμβούργον	3.687.060
Κάτω - Χῶραι	275.248.710

Σύνολον E.O.K. 2.437.150.000

Οὐδείς ἀριθμὸς καθορίζεται εἰς τὸ προσχέδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνακατανομὴν αὐτῶν τῶν ποσῶν μεταξύ τῶν Ἑξ. Πρακτικῶς εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ λογαριασμὸς θὰ εἶναι ἐνεργητικὸς διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς Κάτω Χώρας, αἱ ὁποῖαι θὰ λάβουν περισσότερον τοῦ ὅσον θὰ καταβάλουν, καὶ παθητικὸς διὰ τὰ ἄλλα Κράτη - μέλη.

Ἀπὸ τὸ 1962 - 68 οἱ Ἑξ κατέβαλον πρὸς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν 2.237 ἑκατ. δολ. Ἡ Γερμανία κατέβαλε τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ἐξ ἅλων τῶν συνεταίρων τῆς (683,3 ἑκατ. δολ.) ἔναντι 576 ἑκατ. δολ. τῆς Γαλλίας, 583,3 τῆς Ἰταλίας, 243,35 τῆς Ὁλλανδίας, 195,35 τοῦ Βελγίου καὶ 5,4 τοῦ Λουξεμβούργου.